



LITERATURA Ignacio Echevarría escriu un perfil sobre la figura i l'obra de l'escriptor Roberto Bolaño

El crític espanyol es troba actualment a Xile per recollir dades sobre la vida del desaparegut escriptor, tot i afirmar que és massa aviat per escriure'n la biografia definitiva. ►49



COMUNICACIÓ La popular videoblocaire Isasaweis tindrà un espai propi al programa matinal «Espejo Público»

Isable Llano, més coneguda com Isasaweis, la videoblocaire més seguida d'Espanya s'incorpora a Antena 3 amb una secció pròpia al programa matinal d'Antena 3 «Espejo Público» ►60

Cultura i Societat

ESPECTACLES | CIÈNCIA | TENDÈNCIES | TRADICIONS | FETS I GENT | CINEMA | TELEVISIÓ

Un llibre explica com es vivia als fars

► El tossenc David Moré difon nombroses dades inèdites en el volum «La vida en los faros de España», una obra amb ambició de tesi doctoral sobre un cos de funcionaris creat l'any 1851 que va tenir 415 membres i va ser dissolt el 1992

GIRONA | DANIEL BONAVENTURA

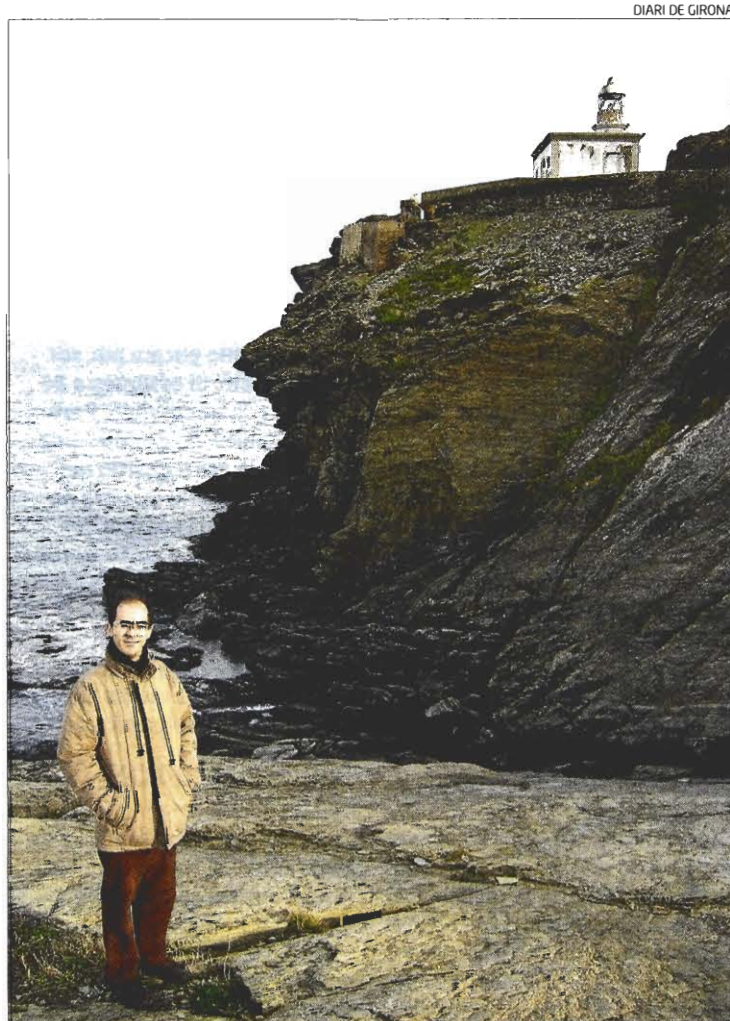
■ L'arxiver municipal de Tossa de Mar, l'historiador David Moré Aguirre, és membre d'una nissaga de farers, i aquí va néixer el seu interès per estudiar el món d'aquests homes que vivien amb les seves famílies aïllats, enfrontats a la mar, un món que sovint ha mitificat la literatura i el cinema.

Una recerca iniciada en l'àmbit gironí i català es va anar estenent fins donar com a fruit el voluminós i documentat llibre *La vida en los faros de España. El Cuerpo de Toreros de Faros o de Técnicos Mecánicos de Señales Marítimas (1851-1992)*, número 15 de la col·lecció Estudis del Museu Marítim de Barcelona, presentat el passat dia 16 d'octubre a Tossa de Mar, un acte que va reunir antics farers i les seves famílies.

Aquesta és una obra ambiciosa, de referència estatal, ja que per primera vegada s'aborda la història del cos dels funcionaris farers, creat l'any 1851, que en el seu moment de màxima expansió va arribar a tenir 415 membres, i que va ser abolit l'any 1992 en època del ministre Josep Borrell, decisió que l'autor del treball no evita de lamentar. El llibre explica el procés de formació d'aquest cos funcional, com s'hi accedia, com s'ascendia i com era la singular vida del farer.

Un bon exemple de l'atzarosa vida del farer l'aporta l'avi de David Moré, un home nascut a Castelló de la Plana que va tenir com a primer destí el far del Port de la Selva durant la postguerra, on es va casar, per conèixer després destins com Alacant, Menorca i Tossa de Mar, on finalment es va poder jubilar. «Era una feina amb molta itinerància», remarca David Moré.

El seu llibre dedica capítols a la salut dels farers i a l'educació dels fills, i posa en relleu la dificultat de fer arribar un metge a un far com ara el de les Illes Medes on, de fet, va morir un infant per falta d'atenció. De la mateixa manera, no era fàcil portar els fills a l'escola. Els farers vivien amb la seva família al far. El far de les Illes Medes es va automatitzar l'any 1923.



David Aguilar, al far de Cala Nans, de Cadaqués, el més inaccessible.



L'òptica del far del Cap de Salou i la màquina de rotació.



Trobada de farers i familiars el passat 16 d'octubre a Tossa de Mar.

Girona és l'única província sense autoritat portuària

► El llibre inclou la llista de tots els farers que han servit al llarg de 150 anys a les comarques gironines

DIARI DE GIRONA

■ El Port de la Selva, Cap de Creus, Cala Nans de Cadaqués, Roses, Illes Medes, Cap de Sant Sebastià de Palafrugell, Palamós (en va arribar a tenir dos), Sant Feliu de Guíxols, i Tossa de Mar són els 9 fars històrics de les comarques gironines, que continuen funcio-

nant, avui automatitzats, excepte del de Palamós, que es manté habitat. Integrats en l'ampli i complex sistema de senyals marítims, els fars es troben sempre situats en els sortints del litoral, per projectar el seu rotatori senyal lluminós i orientar amb eficàcia els vaixells de nit i en condicions de mal temps. Aquest fet explica que des de Tossa de Mar cap al sud s'hagi de recórrer molts quilòmetres fins arribar al següent far, el de Calella de la Costa: llargues platges de sorra sense esculls formen aquell litoral.

El llibre de David Moré Aguilar, basat en una exhaustiva recerca a

diversos arxius feta al llarg de 15 anys, ofereix la llista dels més de 250 farers que, a partir del 1851, han servit a les comarques gironines. L'any 2000 es va construir a Torredembarra el que per ara és l'últim far de Catalunya.

Discriminació

L'autor del volum atribueix al centralisme barceloní el que, per a ell, és en tota regla una discriminació. L'única província espanyola sense autoritat portuària és la de Girona. Així, l'òrgan gestor dels fars gironins és l'Autoritat Portuària de Barcelona. Així estan les coses des de l'any

1992, quan l'estat va fulminar aquest cos de funcionaris, l'únic liquidat fins ara. El 1992, l'Estat va traspasar els funcionaris com a personal laboral contractat a les autoritats portuàries, que es comptaven en una cinquantena. Si volien mantenir l'estatus de funcionaris s'exposaven a un incert trasllat. A Catalunya només hi ha dues autoritats portuàries, la de Tarragona i la de Girona. «És un fet inexplicable, l'extens litoral gironí depèn de Barcelona, és una discriminació», lamenta Moré.

El llibre es pot trobar al Museu Marítim de Barcelona.